

Lục Tỉnh Tân Văn

聞新省六

MỖI TUẦN RA HAI KỶ NGÀY THỨ NĂM VÀ NGÀY CHỨA NHỰT

GIÁ BÁN	
TRONG NHÀ-PHÁP ĐÔNG-DƯƠNG	
Một năm	6 \$ 00
Sáu tháng	3 50
Ba tháng	2 00
Mỗi số	0 06
Đổi chỗ	0 \$ 20
BỘ-PHÁP VÀ CÁC THUỘC ĐỊA	
Một năm	20 \$ 00

Số: 570
NĂM THỨ MƯỜI HAI

BẢN LẺ MỖI SỐ: 0 \$ 06

3 Novembre 1948
30 tháng chín năm
Năm Mậu ngü

DIRECTION ET ADMINISTRATION:
F.-H. SCHNEIDER, 162, Rue Pellerin, Saigon

PUBLICITÉ
ANNONCES LEGALES ET JUDICIAIRES

Le centimètre de hauteur sur 0,045 de large. Le décompte des lignes est calculé à raison de 3 au centimètre quelque soit le caractère employé.

BỐ CÁO
Những lời rao về việc buôn bán nếu gởi thơ đến Đồn-quân thì Đồn-quân sẽ gởi cho một cái bần để giá phẩm mình.

PHÁP-QUỐC TOÀN THẮNG khắp cả mặt trận

(La France remporte la Victoire sur tous les Fronts)

TIN HAVAS

Au-châu điện-báo

Ludendorff, Tổng-Soái thống lãnh đại-binh Đức-tặc, giao ấn từ quan. Vua Đức đã nhậm lời, cho Ludendorff cáo thối. Ludendorff mà thôi đây, cả Đức-quốc đều rúng động, e cho Hàng-đăng-Buru (Hindenburg) sớm muộn rồi đây cũng bị phế.

Nghe rằng thông-tướng Stockt đang chức Tham-tán dưới-trướng tổng-soái Macken-Sanh (Mackensen) cầm binh bên mặt trận Rôumanie, sẽ thế cho Ludendorff.

HÀNG-ĐĂNG-BU CƯƠNG LỖ

Hàng-đăng-Buru tuyên ngôn rằng thủy-bộ Allemands chẳng hề chịu qui phục Đổng-minh.

NHƯNG MÀ ĐỨC-QUỐC CHỊU

Đáp lời ông Wilson, Đức-quốc luận rằng nên xây quyền cho Thoại-hội vãn-bang nghị định hòa bình giải giáp. Quyền võ-sĩ tuy vậy chớ cũng còn thấp hơn Chánh-Phủ Thoại-hội là Chánh-Phủ đang đợi chờ ước cứu. Sự miên-chiến án binh ấy là bước đầu trong đàng hoà an như ý ông Wilson đã vẽ

NƯỚC AUTRICHE CHỊU PHỤC

Nước Autriche đáp lời ông Wilson rằng Chánh phủ Autriche Hongrie chịu phục theo các điều đã buộc, cho đến các điều giao về phận

dân Tehéco-Ilovaques và dân Yougo-slave cũng chịu như vậy, xin quyết phải kíp mở hội nghị hoà và đình chiến trong các mặt trận nước Autriche Hongrie lập tức.

Đó là Chánh-phủ Autriche; còn Trung-quân Autriche thì bữa sớm mai thứ ba, Tổng-soái Autriche xin qua Thuyết-khách với Tổng-soái Italie. Ban đầu Tổng-soái Italie bắt lời, chiều bữa thứ tư mới chịu mở vòng bình cho Tổng-soái Autriche qua bàn luận việc đình chiến.

Báo Langsa thấy hiệp ý nài buộc nước Autriche phải để cho binh Đổng-minh mượn đường trong nước.

Còn tại thành Paris, thì trào sĩ đều cho lời cầu của nước Autriche đó là hàng biểu.

Chư-quốc Đổng-minh đang hội tại thành Paris, eo mặt ông Clémenceau, Foch, Pétain, Haig Lloyd, George Baifour dự hội, bàn luận coi nên miên-chiến đình binh, hay là phải xua binh đánh tới.

NỘI LOẠN AUTRICHE

Nước Autriche-Hongrie sanh nội loạn, lòng dân đã giục phế quân quyền; Tỉnh Prague, Budapest, và tại kinh thành Vienne đã tiếp-xung Dân-quốc. Quân-sĩ đều ngã theo dân mà tung hô Tân-phủ, làm vua Autriche phải đi giá qua Hongrie mà lánh mình.

Có của nhờ của

(Profler du rapport de l'argent que l'on a)

Theo công-báo, kỳ quốc-trái năm nay, nội chín ngày, nghĩa là từ bữa 20 Octobre tới ngày 28 Octobre tron, thu được hai-mươi-một-triệu, hai-trăm-bốn ngàn, bảy-trăm-ba-mươi-bảy quan tư (21.204.737 f.40); sốnh lại với kỳ quốc-trái năm 1915 và 1916, thì năm nay hơn hội phần, vì năm 1915 mưng kỳ, thu được có hai-mươi-một triệu, còn năm 1916, mưng kỳ, thu được có hai-mươi triệu, sáu trăm ngàn quan mà thôi. Thoán lại kỳ quốc-trái năm nay, mới có chín ngày mà được cao quá hai-mươi một triệu, ước như tới mưng kỳ, 24 Novembre, sẽ đến thế nào? Dám tưởng chắc sẽ cao hơn số thu năm ngoài (1917) bội phần.

Tệ-bù đã có nói trong một kỳ báo rằng năm ngoài, thu toàn cõi Đổng trong đặng bốn-mươi-bảy triệu, song tron 47 triệu ấy, bị xuất kho Dự-trữ Đổng-dương hết 10 triệu, đến ngày nay hầy còn khuyết, thế nào kỳ này cũng phải đắp bồi; vậy thì kỳ này phải thu từ 60 triệu sắp lên mới gọi rằng thặng số. Toàn lại kỳ quốc-trái năm nay, muốn đặng từ 60 triệu sắp lên sẽ chẳng phải khó, vì mới chín ngày mà trên 21 triệu, tron tháng há chẳng trên 60 triệu sao? Chắc phải trên cỡ lẽ nào không? Nếu đặng vậy, chỉ nhờ lòng trung ái của Đổng-dương rồi thông thư sự, biết tình thiệt so hơn, biết phải mà làm, chớ trọng-tài mà trọng nghĩa. Người Đổng-dương lại rõ nếu chẳng xét nghĩa vụ mà làm, đời nhà-nước noi gương xử Mã-lê, đánh thuế mới, hoặc lằng thuế cũ thì ra sao? Chỉ lằng nay đem của giúp nhà-nước, cho nhà-nước vay chớ dạng tiền nghĩa như lời thì hay hơn là để chịu mất của nạp thuế già đời, mà không còn nghĩa gì cả thầy. Cũng nghĩ một phép ngược hể lập một đàng thuế mới ra rồi, hay là đình tăng thuế cũ lên nữa, thì chắc đàng này nào bỏ hoặc giảm đặng. Thế thì dân, chẳng những, phải gánh chịu già đời, mà tới đời con đời cháu cũng còn gánh chịu. Chỉ như đem của ra giúp, chẳng những mình khỏi mất đồng nào, mà con cháu sau đặng hưởng. Lấy hầy chỗ thiệt hơn mà suy, thì nên giành lấy bên nào? Tự nhiên, ai cũng nịnh đem của phóng trái hơn là chịu gánh đầu thuế mới. Bởi có, kỳ quốc-trái này, thiên hạ mới đua chen nhau đem của ra mà cho vay như thế. Và lại, tục hằng vì, có con nhờ con, có của nhờ của. Như Pháp-quốc có con đóng nhờ con trong cơn nghèo-ngặt thì đã đành, còn như

người có của há chẳng thừa lấy dịp mà nhờ của sao? Nhờ cách nào tới xin chỉ. Chẳng cần gỏi, cũng biết mỗi người mỗi năm đều phải gánh đầu thuế thân, đồng từ năm đồng rưỡi sáu đồng; tình theo giá bạc đặng thời ra 25 f. 50. Nếu muốn khỏi chịu mất của mỗi năm, về đầu thuế ấy, người có của, nên cho vay chừng sáu hiệu quốc-trái (70.80 x 6_F) 424 f. 80, sanh lợi mỗi năm 24 quan, dự mà đổng thuế, vì giá bạc nhà-nước không năm 4 f. 25 vậy hoai. Dương ấy, có phải lưỡng tiện chăng? Xuất một lần 424 quan tám tiền, cây nhà nước mỗi năm đổng thuế thân giùm cho, có phải nhà-nước có con đặng nhờ con, mình có của cũng toan nhờ của?

L. T. T. V.

SÒ THẬU

(Résultats des Souscriptions à l'emprunt)

Bạc mặt đặng tại Kho-bạc Ngày 26 Octobre

Kho-bạc nhà-nước thâu

Nam-kỳ và Cao-mên	431.083 f.50
Trung-kỳ và Bắc-kỳ	198.116 f.10
629.199 f.60	

Hàng bạc Băng

Nam-kỳ và Cao-mên	225.285 f.40
Trung-kỳ và Bắc-kỳ	410.624 f.80
335.910 f.20	

Cộng ngày 26

Cộng với mấy ngày trước	965.109 f.80
Tổng cộng	18.815.276 f.70
	19.780.386 f.50

Tuần lễ thứ nhất

1° Bạc mặt đặng tại Kho-bạc

Trung-kỳ - Lào - Bắc-kỳ

Kho nhà-nước	5.386.594 f.80
Hàng băng	5.137.529 f.30
10.524.124 f.10	

Nam-kỳ

Kho nhà-nước	3.227.170 f.20
Hàng băng	4.069.724 f.70
7.296.894 f.90	

Cao-mên

Kho nhà-nước	1.895.599 f.20
Hàng băng	1.498.037
3.393.636 f.20	

Số đổng cộng đã sửa lại... 19.851.559 f.20

2° Tiền quốc-trái trích các số công nợ

Trong khoản quốc-trái này kể nói tiền trích trong các số công-nợ nhà-nước được

Chia ra Bắc-kỳ	2.738.102 f.40
Nam-kỳ	2.125.416.000
364.407 f.00	
2.493.944 f.80	

3° Số người cho vay

Ngày 27 octobre Kho bạc nhà-nước

Trung-kỳ-Lào-Bắc-kỳ	4.271 người
Nam-kỳ	1.278
Cao-mên	367
5.922	

Ngày 27 octobre Kho bạc nhà-nước

Nam-kỳ và Cao-mên	6.106.50
Trung-kỳ, Lào, và Bắc-kỳ	459.229.20
465.335.70	

Hãy cho vay, ráng giúp Pháp-quốc mau khai-ca, đặng chung hưởng thái-bình miên-viễn.

Hàng bực bằng
 Nam-kỳ và Cao-méc
 Trung-kỳ và Bắc-kỳ
 Ngày 27 165.335.70
 Ngày trước 19.780.386.50
 Tổng cộng 19.945.722.20

Thời cuộc Âu-châu

Actuelle de l'Europe

Chi anh hùng, Langsa de nhất.
Đa bạo tằng, Đức-lặc vô song.
 Lấy sự xin miễn chiến nghị hòa của Đức-tặc ngày nay đây mà suy ra, thì thấy rõ Pháp-quốc thiệt anh hùng; cũng bởi từ buổi mới hay can cho đến tuần tháng juillet qua rồi đây, Pháp binh thất biết mấy trăm trận, nay nghe thua thành này, mai mất lũy kia, hai phen Đức-tặc càn thành Paris, muốn nhai trung nguyên Pháp-quốc, mà binh Pháp chẳng ngã lòng, đương sĩ không thời chi, cò làm lời can răn, thế đánh cho tới cùng, đầu của một hôm mà cũng không thêm xin miễn chiến. Thôn lại lúc nước I-ta-li và Huê-kỳ chưa liên hiệp, Russie phân tâm bài ước, Roumanie tăng bại tư hòa, là lúc, còn một mình Pháp với Anh-tướng quã binh vi, thế cũng lực tạn, thì phải xin miễn chiến nghị hòa, mà Pháp với Anh cũng chẳng rãng rãng chịu; dợt cho I-ta-li với Huê-kỳ vào rồi, mới gượng lần, tới tuần tháng juillet, gặp cơ hội, xua binh cử chiến. Đành thì nay chưa đả bốn tháng, mà tình lại bên Tây-chiến đia, binh Đông-miền Huê-Anh-Pháp, đười Đức-tặc ra gần khỏi ranh đất Pháp; bên Belgique, trong năm phân đất bị cướp đoạt, đười Đức-tặc, thâu lại đặng một phần; bên nước Serbie, binh Serbia và Đông-Miền đười quân-giặc ra gần hết, chẳng những vậy mà thôi, Đông, Minh lại càn dặng nước Bulgaria; Bulgaria xin miễn chiến tư hòa làm cho Đức-tặc phải bỏ nước Roumanie mà rút binh đi, còn nước Turquie thì binh Đông-Miền đười Đức-tặc rất nguy vì binh Đông-Miền đười Đức-tặc Constantinopole đánh tới. Ngày nay nước Bulgaria hòa với Đông-Miền rồi, giao binh cho Đông-Miền điều khiển, thì ngày ấy là ngày Turquie tở tay không kịp. Mà nếu Turquie tăng bại cơ đở rồi, nước Autriche còn gì mà kể. Dòm thấy vậy, Turquie với Autriche mới gộp Đức-tặc phải xin miễn chiến cho đặng mà nghị hòa, chẳng thế thì hai nước phải bức tình, cầu hòa với Đông-miền đặng bảo an cơ nghiệp. Cơ hội ấy, Đức-tặc phải liệu sao? Cầm lại, nước non này còn chi mà dợt? Nếu dợt cho đến Turquie với Autriche tư hòa cùng Đông-miền, thì Đức-tặc ất nạng đảo sanh lộ. Chi bằng sớm lĩnh thì hay hơn! Xin miễn chiến nghị hoà ấy đó, xét kỹ coi có phải in như lời Hôn-cáo-Tô với Sở-hàng-Vương chăng?

Pháp-quốc như Hôn-cáo-Tô; Bá chiến bá thái, thặng nhất trận nhi chi t vương;
Đức-tặc như Sở-hàng-Vương; Bá chiến bá thặng, thất nhất trận nhi chi t vương;
Tại bởi sao?
 Tại bởi Đức-tặc bạo tằng, chiếm tới đầu, sát hại sanh linh tới đó. Đâm đ phụ nữ, cướp của, đốt nhà; làm cho làng xóm tiêu điều, thành quách ra tro bụi Lòng người oán vọng trời đất căm hờn, thật là tội ác quân địch, chất case hơn núi. Nay thế cũng lực tạn, vô kể khả thì đi rồi, chẳng dám gán chi anh hùng như Pháp-quốc mấy năm, vội tư chi xin Đông-miền miễn chiến. Đông-miền chẳng hẹp nào mà muốn để cho thiên hạ học nhân sanh linh đời lãnh, chịu phê miễn chiến cho, song bước Đức-tặc may mắn, tới đã diễn trong ba kỳ trước.

Một là bỏ lòng tăng-nhần, nhiều hại sanh linh!
 Hai là rút binh ra khỏi đất Đông-miền.
 Ba là chẳng khẩn luận bàn cùng Lang-chúa (vua Đức).

Đầu thứ ba nhắc lại đây quã là điều Đông-miền gục lòng dân Allemand diệt-quan quyền lập dân chủ đó.

Bởi có, ông Max Bade, thừa-tướng Đức-quốc, ra giữa thương-nghị viện tuyên ngôn rằng: « Nếu dịch-quốc muốn lấy công lý mà nghị hoà thì ta vâng hội điện, bằng muốn đặng cường lực mà dẹp an, đây ta nguyên chiến bình thế một cơn một mất. Muốn làm

đỡ ta làm đỡ hơn nữa cho; lòng dân nước ta, phần nhiều tin trung, còn dân đất Alsace, Lorraine thì thuận tưng vương pháp ở ông Max, chỉ rằng Đức-quốc không lòng tăng nhân, nhiều hại sanh linh, song chịu rằng sức can-quas đặng ghớm. Tuy ông Max còn nói cứng như vậy mặc dầu, nhưng mà Chánh-phủ Allemand đã yếu Chánh-phủ Đức-quốc chịu vâng theo lời Đông-miền dạy rút binh ra khỏi song muốn, khi mình rút binh, cây nước Trung-Lập như Hoa-Lang, đem binh vào chiếm thế. Tình vậy mà sự Đông-miền không chịu, nên khi đắp thủ, Đức-quốc không tới ý đó, chỉ nói miệng vâng chịu theo lời, và nói Thừa-tướng, quyền-quốc-sứ, đặng thế mặt cho quốc-dân mà toàn việc đình chiến ngõ đặng hòa an bốn bề.

Thơ Đức-quốc chịu vâng thừa ý, mà lại nói xem ra không bằng quyết; lại thấy Chánh-phủ mà lập như vậy gọi là Chánh-phủ thay mặt Đòi lời cho Dân-quốc, chưa trúng phép, nên ông Wilson là Giám-quốc Huê-kỳ đáp rằng:

« Đông-miền chẳng phụ lòng Đức-quốc mà chẳng toàn nhậm miễn chiến an bình, miễn Đức-quốc phải chịu cho Đông-miền liệu bước thế nào làm cho Đức-quốc vô phang tái chiến »

Lời Đức Wilson phân đay chỉ ý cho Đông-miền, nếu muốn luận hòa theo như các điều kiện đình, thì trước phải toàn nấy quyền cho chư Tông-soái Đông-miền liệu đi đầu bước Đức-tặc trong cơn miễn chiến.

Đức Wilson lại bàn rãng cách lập dân-phủ như vậy không phải phép, xem ra quân quyền cũng còn cầm giềng mỗi nước; đường ấy lấy làm khó mà nghị hòa, vì Đông-miền không khắng. Vì Huê-kỳ mà buộc mình phải nghị với vương-phủ Đức-quốc, thì Huê-kỳ chẳng cần bàn luận điều chi khác hơn là buộc Đức-quốc muốn hòa phải chịu dặng hàng binh.

Chưa biết Đức-tặc phải toàn thế nào, chỉ u hòa không an, tự nhiên Autriche với Turquie phải bết; như là Turquie đã ngã lòng, rồi; nếu chưa tư hòa với Đông-miền thì Đức-tặc đã viễn lộ, đã sai một đạo chiến thuyền hai mươi chiếc; nhập Turquie giữ thủ đia cam lòng Turquie; há Bulgaria mà theo Đông-miền công phá thì Turquie phải theo, đầu Đức-tặc có sai mấy chục đạo binh tiếp cứu đi nữa cũng không cứu nổi.

Bây vậy, mới đay lại nghe trong thành Constantinopole nghị dân tư lòng ta phân Đức-quốc; nước Autriche thì đã cho Hongrie tở-đo, còn nước Allemand, thì Thống-soái Ludendorff là tư-quan giao sứ.

L. H. Muv.

Không giúp binh, phải giúp lương;
Không giúp công, thì giúp của. Cho vay

Tân Báo
 Mối đây, tệ-quan vừa mặng cho cho Thời-Báo, kể lấy tiếp tờ Quốc-Dân Diễn-Dân của ông Nguyễn-phủ-Khai là Tổng-lý tờ Tribune de Gene, xuất hiện.

Nhiều tay vô nên bộp, tệ-quan kính mặng Tân-bút và chúc cho Quốc-Dân Diễn-Dân trường thọ.
 L. T. T. V.

CÁO BẠCH
 Vì ngày lễ Các Thánh Nam-Nữ, ấn quán đóng cửa cho ăn-công nghi nên L.T.T.V. số 570 bữa chưa-nhứt 3 novembre, ra trễ vài ngày, xin khán quan miền phiên.
 Bồn-quán

Quốc-gia tương vong
 (La chute d'une dynastie)

Nga diệt quan quyền
 (La destruction de la monarchie russe)
 (liếp theo)

Thương-nghị-viện mặng lo bày nhiều đó và lo diệt tả hữu lưỡng hàng đang hiệp tâm nhau mà chế quyền Thương-nghị-viện, chớ chẳng lo tới những việc lớn trong nước đặng.

Muôn diệt nổi tả hữu thuộc phe Thứ-dân-viện, ông Kokotsof Đông-lý Thương-nghị-viện đư cường quyền vì công lý, làm thặng tay, chọc mắt lòng Thứ-dân-viện. Ngải bất lợi của một nghị-viện bên hữu phổ giữa hội.

Vì vậy nên, kể từ đây, bên vua, bên dân chẳng thuận nhau, song bên dân đất thế hơn, là nhờ lòng dân khám phục. Biết vậy mà xét ra chẳng phải lợi của ông Kokotsof, bởi từ ấy đến đây, có nhiều việc hệ xữ ra, mới biết đấng ông Kokotsof làm là đấng phải, thật ý đức phật Ngự-viện hạ tri cho rồi, chớ không lòng nào khác. Lại cũng từ ấy đến nay, muốn cho đặng đạ trao-sĩ bắt phục, nhiều vị đại-tân tở ý không bằng lòng về cách lập Thứ-dân viện ấy, cũng như đạo đặng hưởng quyền tạn chánh không bằng lòng cho trao-sĩ chen dợt dân sự vậy.

Tuy vậy mà cũng bỏ qua hết, không sao, duy có hai tháng chờ của ông Kokotsof, Thương-nghị-viện sanh đấng bắt hòa làm làm làm đến đời bên quan-quyền, bên dân quyền hết oán.

Sự tiệt hận ấy, sau lộ ra trước hết tại nơi bài vị Đại-thần, một là ông Mikokof, lại bởi thương-thor, muốn vực vương-quyền y cựu; hai là ông Schegolovitof, hình-bộ thương-thor, muốn vực vương-quyền cải hành tạn-chánh. Nên khi hai ngài mà đặng cầm quyền rồi, thì tranh hành với nhau hừng lăm, làm trong nước phang với phe dân chia hai; dân oán vua đến đời mỗi khi đả luận đều chỉ, bằng dùng tiếng: « Nó với Ta phân biệt, mà chỉ rõ lòng-dân thì muốn quyền Tự-do, lòng rõ thì muốn quyền quân-chủ; chẳng muốn cho dân trong xứ mở mang chút nào.

Tới đây, giặc Âu-châu nổi. Khi Âu-châu nổi cơn khởi lửa, nước Rút-xi cử đặng hùng binh rồi, thì Hoàng đế Rút-xi thật tình muốn đả cho tới cùng, đặng phá cỗ thù thặng, nên chiêu lòng dân đến đời phá hết các quan nào mà dằn không phục, chọn những đấng hợp ý dân mà đem vào thế, đặng tương y tương ý với hội

Thứ-dân mà giữ an mỗi nước. Chẳng đé, biến quốc xây đén, phá hết chữ cả của Hoàng-đế Rút-xi, lại làm hư trào-dinh Rút-xi, vì trong đây các quan phân nhiều, đấng là đồng-giòng Đức-tặc, theo một lòng với A-lê-mân, mà nội công ngoại kích. Ấy là Thương-chế Soukhomintof s-ý với ông Rogoutine mà làm đấng đầu tiên quốc.

Bởi vậy khi quân-giặc đả kéo vào tới cửa như kiếp, đánh phá thành lũy đất Pologne rồi mà trong, lữ uịch-thần hỷ còn đàng đua chen nhau lập công cùng Chánh-Hậu mà tranh danh-đoạt lợi. Tại vậy nên nước Rút-xi thành ra một nước vô nhơn, đé quyền thế cho là bít đi phần lớn cảm; tại vậy nên năm 1915, đạo hùng binh Rút-xi thiếu lương thảo, khí giới, mà phải dỏ; tại vậy nên Mias-solindof mới đả làm lộng, là càn thán mới đả thừa cơ hội mà tung hoành lăm cho thiếu hạ đạo huyền, muốn đả đé thán khôn kể xiết, mà vua chẳng rõ chi cả, luôn sng mứ ứu sắc ngày đêm, đé cho cả nước bị quân sấn-nghị gi-n thán lăm si-nhọc. Lăm đén đời bạo trung thán

ngã lòng bỏ phê cho tăng bang bại quốc. Thế là đả chịu không nổi, phải đay; mệnh đứu đàng các hội Th-Đân giới tiếng kêu đại, xin Hoàng-đế Rút-xi phải diệt vô gian thần đứu người tương-quan vào mà lo việc nước. Kêu nài như vậy cho tới mùa hạ năm 1915, không thấy chi cả, tức rí các Thành-phố, các t, các sở, hội-hàm, phe-dảng trong nước đéu theo Thứ-Dân-Viện mà ứng thính, còn các châu, các quận, các tỉnh, các thành, tứ phương đéu hồi trao đứu biểu gián vua một điện, là phải diệt cả, là « Bt-Trong Vm Hôn » rãng buộc mình rông, làm cho vua tới cách nhau, không cho tin vô lợi. Nếu lấy công-ly mà xét đoán từ biệt quân, thì biểu rãng chur lòng-trần chẳng phải tư đứu, tư lợi, chỉ vì ngoài thì bình thưng, trong thì nước non đàng cơn chính chiến mà thôi chớ. Ấy vậy trong nước mà xin vua truy sách mọi đứu ngớt trở làm cho vua tới chẳng đặng thông đống, làm cho

附借國債 SOUSCRIEZ A L'EMPRUNT NATIONAL **義民必宜**
 Nghĩa dân nên mua giấy quốc-trái

Tôi cũng vậy, ngày nào tôi làm được thầy thông, thầy kỳ tôi sẽ mua thuốc BASTOS mà hút!

